

Dorota Górna, Joanna Kalaga

Pełczyska, gm. Złota Pińczowska,
woj. kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 11, 188

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na gródku natrafiono na dużą ilość kości zwierząt dzikich:

Badania będą kontynuowane.

PEŁCZYSKA, gm. Złota Pińczowska
woj. kieleckie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Dorota Górna /autorka sprawozdania / i mgr Joanna Kalaga. Finansował WKZ Kielce. Czwarty sezon badań. Grodzkie wczesnośredniowieczne.

Kontynuowano badania rozpoczęte w 1973 r., mające na celu określenie chronologii grodu, jego charakteru i funkcji oraz rozpoznanie zabudowy wnętrza w obu fazach jego użytkowania.

Wykopły badawcze o łącznej powierzchni 230 m² zlokalizowano tak, aby objęły swym zasięgiem północno-zachodni narożnik budowli kamienną odłączoną w 1973 r., głęboką jamą badaną - wg miejscowej legendy - sążniami do lochów wiodących do Wisłicy oraz szeroki /około 8 m/ rów w znacznym stopniu niszczący wewnętrzną część grodu.

Stwierdzono, iż głęboki /1,5-2 m/ rów otaczający wewnątrz grodu od strony południowo-wschodniej, południowej, zachodniej i północno zachodniej jest nowożytny - znalezione w nim wyposażenie militaria. Wytyczona linie profilowe według północnej i południowej krawędzi rowu, co pozwoliło odszyfrować układ warstw i określić stopień zniszczenia mądanu przez dżop.

Ze względu na trudne warunki atmosferyczne i krótki okres badawczy nie wyeksplorowano wykopów do końca znajdującego się na poziomie 4 m od powierzchni ziemi. Badania zakończono na głębokości 299,80/299,0

Badania przyniosły obfity materiał zabytkowy. Między innymi w obrębie warstwy starobrunatnej próchnicy - XIII/XIV w. podczas osadniczy - znalezione bardzo dobrze zachowaną żelazną ostrogę z gniazdem datowaną na 2 połowę XIII w., kościany grzebiel zdobiony kółkami, kilka beltów kuszy. W warstwie lessu z domieszką próchnicy /warstwa leżąca bezpośrednio nad fundamentem kamiennym/ znalezione belty kuszy, kościaną pieszczakę, zdobioną trójkątną płytą kościaną oraz dużą ilość fragmentów grodzai, noży i bliżej nieokreślonych przedmiotów żelaznych.

Na przyszły sezon planowane jest zakończenie eksploracji wykopów rozpoczętych w 1977 r. - odłączenie północno zachodniego narożnika budowli, otwarcie i eksploracja wykopu umożliwiającego odłączenie północno - wschodniego narożnika budowli oraz wschodniej części zabudowania gospodarskiego o konstrukcji plecionkowej odkrytego w 1974 r.